

Съдов хирург от УМБАЛ Бургас спаси бездомник от ампутация

Вторник, 21 Февруари 2017

63-годишният Тодор е поредният бездомник, който тази зима можеше да умре от студ. Или да завърши живота си безпомощен, с отрязани крака, в някой дом. Ако не беше срещнал съдовия хирург от УМБАЛ Бургас д-р Борислав Тръпчев, който спаси краката му и му вдъхна вярата, че може да продължи живота си като нормален човек, да има отново работа и дом.

Вече три месеца д-р Борислав Тръпчев упорито лекува Тодор от диабетна гангрена. Мъжът е щастлив, че може да стъпва и търпеливо понася всяка превръзка. И лекарят, и пациентът обаче разкриват, че първата им среща не била никак приятна. „Донесоха го на ръце, безпомощен. Краката бяха черни, подгизнали в гной. Миризмата не можеше да се търпи! Виждали сме какво ли не, но медицинската сестра не издържа, прилоша й“, разказва д-р Тръпчев. „Това бяха мъртви крака, съмнявах се, че ще успеем да ги спасим, но бях длъжен да опитам“, допълва докторът.

„Тодор не пие и не пуши. Той е нашата гордост. Има всички шансове да бъде добър работник, да се върне към живота. Вече е щастлив, че може да ходи. Д-р Тръпчев е единственият лекар, който се съгласи да го лекува. Никой не искаше да се занимава с него. Или ни гонеха, или предлагаха да му отрежат краката“, разказва Таня Михаил. Таня е социален работник към неправителствената организация „Каритас“. Тя и колегите ѝ намират Тодор на улицата и се опитват да го върнат към нормалния живот.

Съдбата на Тодор прилича на съдбата на всеки клошар, с разликата, че не е алкохолик или наркоман.

Което е голяма рядкост в тези среди. Няма деца и близки, а жена му починала. Жилището било нейно и роднините ѝ го принудили да се махне. Първо бил на квартира, но нямал постоянна работа, нито постоянни доходи, за да си плаща наема. И така се озовал на улицата – приютил се в изоставени постройките до бившия отрезвител, които дели с още 11 несретници.

„Каритас“ се грижи за тези бездомници, храни ги, поддържа хигиената им, вади им документи. Целта е да ги социализира, да ги върне в обществото. Трудно е, защото работодателите не искат алкохолици и наркомани. И защото Тодор е различен, има и трудови навици, вярват, че той има шанс за нормален живот.

Мъжът е работил като ел.техник в СМК, в „Домостроене“, по ирония на съдбата – дори в бургаската болница. Има 25 години трудов стаж и 13 точки не му стигат, да се пенсионира. До края на март Тодор ще живее в общинския приют в „Акациите“, а след това мечтае да си намери работа и да има свой дом, макар и малка стаичка.